

CAOP

Inlichtingen: Carina van Agten
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Telefoonnr.: 06 – 27 59 56 78
E-mailadres: c.vanagten@caop.nl
Datum: 16 juli 2020
0 bijlage(n)
Ons kenmerk SOD/20.0525
Zaaknummer: G.1.01

Verslag van een ingelaste vergadering van het SOD in het kader van artikel 16 BGOD
op 09-07-2020 via MST (16.00-18.00 uur)

Deelnemers:

Van de zijde van Defensie: P. Reesink (voorzitter), W. Schwab, B. Jansen, M. Suwout, L. Jansen.

Van de zijde van de centrales: J. van Hulsen (AC), R. Schilperoort, (ACOP), J. Kropf, S. Hop, J. Schot (CCOOP), T. van Leeuwen, R. Vermeulen (CMHF).

Van de zijde van BZK: C. van Wezel.

Van de zijde van Financien: E. de Best.

Van de zijde van het secretariaat: C. van Agten.

Agenda (SOD/20.0495)

1. Opening, vaststellen agenda.
2. AAC-procedure Uitwerking arbeidsvoorwaardelijke afspraken 1 juli (SOD/20.0483).
 - a. vaststelling of het overleg wordt voortgezet of het overleg wordt beëindigd;
 - b. formulering onderwerp en inhoud van het geschil;
 - c. vaststelling of gezamenlijk advies wordt gevraagd of dat deelnemers dat afzonderlijk doen, danwel of er arbitrale uitspraak wordt gevraagd.
3. Rondvraag en sluiting.

Agendapunt 1: Opening, mededelingen, vaststellen agenda.

De voorzitter opent de extra vergadering in het kader van artikel 16 BGOD en heet de deelnemers welkom. Spreker zegt te willen starten met de oproep om weer fysiek te gaan vergaderen zodra dat bij iedereen voldoende comfort geeft, omdat dit overleg zich daar in zijn optiek voor leent. Bovendien is het prettiger om elkaar af en toe in de ogen te kunnen zien en het maakt schorsen en met elkaar schakelen ook makkelijker. Vanzelfsprekend zal worden vergaderd met inachtneming van de vigerende covid-regels.

Mededelingen.

Annulering SOD van 07-07-2020 (ACOP en CCOOP).

De heer Schilperoort zegt enigszins verbaasd te zijn over deze annulering omdat er naast deze vergadering een regulier overleg zou plaatsvinden waarin de corona-maatregelen en het standpunt van de werkgever aan de orde zouden zijn. Nu dat SOD niet doorgaat en het reces nadert, roept spreker de voorzitter op om in ieder geval de volgende week met een schriftelijke reactie te komen.

De heer Kropf onderschrijft dit en vult aan dat er bij het vaststellen van de agenda van dit SOD is gehamerd op een SOD voor het zomerverlof, niet alleen om antwoorden op de vragen te krijgen, maar ook om de aanzienlijke lijst met behandelpunten te bespreken. Spreker wijst er op dat in de reguliere planning nog slechts twee keer een SOD van twee uur is voorzien en dat baart hem oprecht zorgen.

De voorzitter repliceert dat het annuleren op zijn conto is te schrijven omdat er verwarring was over de status van het extra overleg van 07-07-2020. Zijn overtuiging was dat het ging om een soort overloop van het SOD van 29-06-2020. Spreker onderschrijft de grote druk op de SOD-agenda en zegt te kunnen leven met het voorstel om eind volgende week een aantal zaken schriftelijk aan te bieden. Spreker voegt hier aan toe dat er wel een poging is gedaan om nog een extra SOD in te plannen, maar dat dit niet is gelukt vanwege allerlei andere agenda's. Hij zegt toe een voorstel te zullen doen voor twee extra SOD-vergaderingen zo snel mogelijk na het reces. De heer Schilperoort stelt voor dit mee te nemen met de actualisering van de planning voor het najaar en de heer Van Hulslen doet de oproep om niet te wachten met een planning tot september; er ligt nog zoveel voor de schop dat hij voorstelt om in het najaar zoveel mogelijk de dinsdagen en de donderdagen te benutten.

Pm

Pm

Voorzitterschap SOD (CCOOP).

De heer Kropf zegt zich af te vragen wat voor de staatssecretaris belangrijk genoeg is om haar rol als werkgever en eindverantwoordelijke voor de personeelsproblematiek bij Defensie, te pakken. Spreker meent dat de afgelopen SOD-vergaderingen voor haar cruciaal genoeg hadden moeten zijn om het voorzitterschap van de HDP over te nemen.

Agendapunt 2: AAC-procedure Uitwerking arbeidsvoorwaardelijke afspraken 1 juli

(SOD/20.0483).

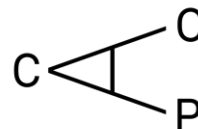
De voorzitter vangt de bespreking van dit agendapunt aan met een paar punten van werkgeverszijde.

- In het vorige SOD van 29-06-2020 heeft de voorzitter geconstateerd dat het overleg niet heeft geleid tot een uitkomst waarmee alle partijen aan tafel konden instemmen.
- ACOP, CMHF en AC besloten onomwonden om de route van de AAC op te gaan en CCOOP sloot zich daarbij aan.
- De verschillende communicatie-uitingen, waarin vaak ook op de persoon werd gespeeld, hebben niet uitgenodigd om open te zijn en het gesprek verder te voeren.
- De constatering is dat er sprake is van veel emotie, zonder daar een waardeoordeel aan te verbinden.
- Aan werkgeverszijde heerst niet het gevoel dat partijen als het gaat om het loongebouw elkaar dichter zijn genaderd in de aanloop naar vandaag en Defensie ziet op dit moment niet zonder meer een opening om verder te spreken over het loongebouw.

Spreker meent dat de route naar de AAC past in het proces, echter hij vraagt zich persoonlijk af of dat veel zal opleveren, al is het maar omdat zo'n procedure veel tijd kost. Spreker zou het voorstel willen doen om de vergadering te schorsen.

De heer Schilperoort deelt de conclusie van de voorzitter dat partijen er niet uit zijn gekomen. Spreker had eigenlijk nog gehoopt dat de werkgever vandaag terug zou komen met de mededeling dat hij na beraad weldegelijk ruimte ziet om een terugwerkende kracht af te spreken voor het nieuwe bezoldigingssysteem en dat hij bereid is om op het gebied van de toelagen concrete stappen te zetten per 01-07-2020. Nu dit niet het geval blijkt, is er wat

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

spreker betreft niets veranderd en zal er een aantal zaken moeten worden voorgelegd aan de AAC omdat partijen fundamenteel van mening verschillen over de vraag of de werkgever zo makkelijk voorbij kan gaan aan een AV-afspraken waar een harde invoeringsdatum aan is verbonden. Ten aanzien van het voorstel om te schorsen, stelt de heer Schilperoort dat hij graag formeel en informeel overleg gescheiden wil houden.

De heer Van Hulsen constateert dat partijen elkaar de vorige keer niet hebben kunnen bereiken en de centrales bewust hebben gezegd de gang naar de AAC te willen inzetten, misschien ook vanuit de optiek om iets meer tijd te winnen. Uit hetgeen de voorzitter heeft gezegd maakt spreker op dat er niet meer in zit en gaan partijen wat hem betreft over op de vraag of zij gemeenschappelijk naar de AAC gaan of niet en hoe het geschil moet worden omschreven. De procedure zit zo in elkaar dat er nu nog maar twee keuzes zijn, namelijk wel of niet naar de AAC gaan. Als partijen dat nu niet doorzetten en eerst gaan schorsen kunnen zij er later niet meer op terugkomen, althans niet op de manier zoals zij die in het vorige SOD op tafel hadden. Spreker sluit evenwel niet uit dat ergens in de tijd die de AAC-procedure beslaat, de wereld verandert en er noviteiten zijn die aanleiding geven het opgestarte proces te stoppen. Wat hem betreft zijn er dus alle kansen om ook in de toekomst met elkaar het gesprek te voeren en een afweging te maken of de procedure moet worden doorgezet.

De heer Kropf geeft aan te zijn getripped door de uitspraak van de voorzitter dat de CCOOP zich bij de andere drie aan heeft gesloten als het gaat om de gang naar de AAC. Het is lastig dat er nog geen verslag van de vorige vergadering ligt, maar spreker wil wel markeren dat de werkelijkheid anders ligt. Eén van de collega's sprak uit dat de centrales van mening waren dat het overleg niet tot een uitkomst zou leiden die de instemming van alle partijen had. Op de vraag van de voorzitter heeft spreker dat nogmaals bevestigd. De heer Kropf ziet dat de voorzitter dat herkent en hij wil dit ook terugzien in dit verslag.

Kijkend naar de inhoud stelt spreker dat hij de vorige keer twee voorstellen heeft gedaan te weten loongebouw en vereenvoudiging toelagen en het omarmen van het voorstel van werkgeverszijde, mits er een adequate overgangsregeling kan worden gemaakt omdat niemand er op achteruit zou gaan. Het is aldus spreker een principiële punt als de voorzitter zegt dat partijen nergens komen en niet eens een reactie geeft op die twee voorstellen. Evenmin ziet spreker hoe een AAC-procedure over de afspraak uit het AV-akkoord om per 01-07-2020 een nieuw loongebouw in te voeren, parallel moet lopen aan de uitwerking van de andere afspraak uit datzelfde akkoord, namelijk een nieuw personeelssysteem per 01-10-2020 en –het staat er niet, maar iedereen weet het– een nieuw AV-akkoord per 01-01-2021. Tot op heden is het usance geweest om het dossier dat bij de AAC wordt aangebracht voor de periode van de procedure te sluiten. Ten aanzien van het voorstel om te schorsen stelt spreker wel de vraag te begrijpen, maar niet de bedoeling. Het is voor hem wezenlijk anders als de bedoeling is om informeel elkaars nieren te proeven, dan dat het de intentie is om te schorsen en elkaar na het reces weer te treffen. Spreker wil daar wat meer beeld bij hebben, ook omdat het nog steeds zijn grootste drijfveer is om te bekijken of partijen voor de mensen het verschil kunnen maken. Hij vraagt zich evenals de voorzitter af waar een AAC-procedure hen op dit moment bij helpt; hij ziet dat nu nog niet.

In reactie op hetgeen de heer Van Hulsen heeft gezegd over de twee keuzes in de AAC-procedure, stelt de heer Kropf zich op het standpunt dat een schorsing voor een afgebakende periode om samen te kijken of dat zinvol is, niet tegenstrijdig is met de procedure omdat het één vergadering blijft.

Volgens de heer Vermeulen hebben zowel de heer Schilperoort als de heer Van Hulsen heel goed aangegeven op welke punten partijen de vorige keer zijn vastgelopen. Het is duidelijk dat er een fundamenteel verschil van mening is en hij denkt dat het goed is om de AAC-procedure op te starten. Spreker sluit zich aan bij de heer Van Hulsen in de zin dat het proces kan worden gestopt op het moment dat partijen zonder de AAC tot een oplossing kunnen komen, maar dat het niet mogelijk is om het proces opnieuw te starten.

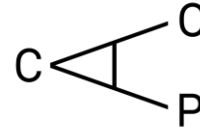
De voorzitter schorst de vergadering tot 16.35 uur.

SCHORSING DEFENSIE

Na heropening zegt de voorzitter tot de volgende conclusies te zijn gekomen.

1. Er is sprake van een geschil vergadering die bewust is ingezet in het SOD van 29-07-2020.
2. Er willen tenminste drie partijen aan tafel naar de AAC.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

3. Alvorens dit te doen heeft de CCOOP gevraagd of er nog een mogelijkheid is om te spreken over het CCOOP-voorstel en het werkgeversvoorstel.
4. Aangezien de meerderheid van de centrales naar de AAC-wil lijkt die weg onontkoombaar, hoezeer de werkgever bereid is om te spreken over de voorstellen.

In reactie op de vraag van de heer Kropf wat hij beoogt met een schorsing bevestigt de voorzitter dat dit voorstel is ingegeven door de wens om tijd te kopen en elkaars nieren te proeven zodat een AAC-procedure mogelijk geen doorgang hoeft te vinden vanwege het tijdsbeslag.

De heer Van Hulsen meent dat er nog steeds ruimte is voor gesprek en dat het nog steeds tot de mogelijkheden behoort om de procedure af te blazen of enige ruimte te creëren in de procedure. Op gegeven moment zal er echter wel iets moeten komen. Spreker zegt het verhaal van het tijdsbeslag wel te snappen, echter dit geldt voor elke AAC-procedure. Als dat de belangrijkste reden is om de procedure niet te starten, zou dat betekenen dat elke stap naar de AAC nutteloos is. Hoewel hij voorstander is van de gang naar de AAC, zegt spreker zich wel voor te kunnen stellen dat de AAC zich afvraagt waarom partijen in het SOD binnen drie maanden voor de tweede keer aankloppen. Spreker verbindt hieraan de noodzaak dat partijen de bespreking over de wijze waarop zij het overleg voeren heel snel moeten oppakken.

Een schorsing zal aldus de heer Van Hulsen partijen echt niet verder brengen, het enige dat dit kan bewerkstelligen is dat hij naar zijn achterban kan communiceren dat hij de stap naar de AAC niet heeft doorgezet omdat er ruimte is gegeven voor verder gesprek. Aangezien de voorzitter al in het begin heeft aangegeven dat dit er nu niet in zit, is het voor spreker helder als het gaat om het formele traject.

Verwijzend naar zijn eerder gestelde vraag informeert de heer Kropf hoe de voorzitter het parallel laten lopen van besprekingen in de WG AV over de uitwerking van het AV-akkoord ziet, terwijl partijen naar de AAC gaan om te melden dat zij er niet uit komen. Als dat zo eenvoudig zou zijn, begrijpt spreker niet waarom er niet door is gesproken over bijvoorbeeld het niet nakomen van de afspraken rond de employability-organisatie.

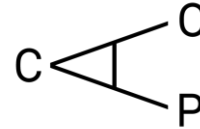
De voorzitter reageert met de opmerking dat hij voorop wil stellen dat partijen redeneren vanuit het belang van het Defensiepersoneel. Als dat belang zou dicteren dat zij op bepaalde onderwerpen verder praten, ook al loopt er een advies- of arbitrageaanvraag bij de AAC, moet dat maar zo zijn. Echter, als partijen met dit onderwerp naar de AAC gaan, ligt de bespreking wat hem betreft stil totdat er een uitspraak is en dat maakt dat hij worstelt met het antwoord op de vraag van de heer Kropf. Het is evenwel niet een automatisme om verder te gaan met het overleg over het onderwerp van geschil, alsof er geen AAC-procedure is opgestart.

De heer Vermeulen denkt dat partijen met z'n allen kunnen constateren dat er een fundamenteel probleem ligt als zij binnen drie maanden met twee geschillen bij de AAC aankloppen en dat er dan eigenlijk iets anders niet goed zit. De heer Van Hulsen heeft de noodzaak aangehaald dat partijen met elkaar in gesprek gaan over de wijze waarop zij het overleg voeren en tot een oplossing moeten komen. Spreker is daar ook voorstander van omdat partijen er alleen dan in slagen om met elkaar de majeure afspraken (bezoldigingssysteem, personeelssysteem, nieuw AV-akkoord) tot uitvoering te brengen. Spreker noemt dit aspect essentieel en meent dat hieraan de meeste aandacht zou moeten worden besteed. Dit laat echter onverlet dat partijen het nu niet eens zijn en dat wat hem betreft de AAC-procedure moet worden gestart. Daarbij markeert hij dat er altijd ruimte is om op de schreden terug te keren.

De voorzitter concludeert dat drie centrales willen voortgaan in de AAC-procedure met de mogelijkheid om die te stoppen als er ruimte komt in het gesprek en dat de werkgever de suggestie doet om pas op de plaats te maken in afwachting van mogelijke ontwikkelingen. Spreker meent dat partijen daar goed over na moeten denken omdat het eigenlijk vreemd is dat zij het debat blijven voeren over een onderwerp waar zij een geschil over zijn aangegaan. Wat spreker betreft is elke route mogelijk, als het maar in het belang van het Defensiepersoneel is.

Ten aanzien van de vraag of het zinvol is om naar de AAC-te gaan wil de heer Schilperoort reageren en dat heeft te maken met het feit dat er een invoeringsdatum van 01-07-2020 voor een nieuw bezoldigingssysteem is vastgelegd in het AV-akkoord. Spreker wil een aantal vragen voorleggen aan de AAC, maar het meest essentiële punt is voor hem het recht dat per 01-07-2020 is ontstaan op een nieuw bezoldigingsstelsel en dat houdt in loongebouw en toelagen. Daarover is in meerdere AV-akkoorden iets afgesproken, namelijk vereenvoudiging en verbetering. Dat recht moet wat de ACOP betreft worden geborgd door een terugwerkende kracht naar genoemde datum. De

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

voorzitter heeft daarop steeds dezelfde reactie gegeven, namelijk dat hij niet kan overzien wat de implicaties daarvan zijn. Andere vragen kunnen zijn waarom een stap moet worden gezet met het loongebouw en niet met de toelagen en waarom de werkgever steeds spreekt van budgetneutraal en het niet beschikken over voldoende beleidsmatige en financiële ruimte om verbeteringen door te voeren, terwijl dat wel de insteek was toen partijen tot deze afspraak kwamen, niet alleen in dit akkoord, maar in vier voorafgaande AV-akkoorden. Spreker zou graag advies van een onafhankelijke commissie willen hebben of dit allemaal wel zo kan en of het niet zo is dat de werkgever gewoon de middelen en de ruimte beschikbaar moet hebben om de afspraken gestand te doen omdat dit namelijk is afgesproken. Spreker zegt middels een advies van de AAC hier duidelijkheid over te willen omdat partijen anders in het kringetje blijven ronddraaien van het maken van afspraken die niet worden nagekomen. De heer Schilperoort herhaalt dat hij vooral naar de AAC wil stappen omdat hij het recht van de achterban dat door de AV-afpraak is ontstaan per 01-07-2020, geborgd wil zien. In formele zin is het wellicht zo dat partijen dan niet meer door kunnen spreken, maar spreker wijst er op dat het denken niet hoeft te stoppen.

De heer Kropf meent dat partijen nu bijeen zitten om te bezien of zij besluiten het overleg voort te zetten dan wel te beëindigen of dat zij gaan formuleren wat zij aan de AAC willen voorleggen. Spreker begrijpt nu uit de bespreking dat er wordt getracht om daar een combinatie van te maken en geeft aan dat hij dat nog steeds niet ziet gebeuren. Spreker deelt de observatie dat partijen snel iets fundamenteel moeten veranderen in de wijze waarop zij het overleg voeren en dat geldt wat hem betreft niet alleen voor de SOD-tafel. Horend wat de heer Schilperoort heeft gezegd, denkt spreker dat partijen de komende tijd wel naar de AAC kunnen omdat het niet voor het eerst zal zijn dat AV-akkoorden niet op elkaar aansluiten, of dat er in de loop van het jaar iets wordt besproken en vervolgens de discussie gaat over welke elementen wel of niet met terugwerkende kracht gaan gelden. In het laatste AV-akkoord is aldus spreker een gefaseerde invoering vanaf 01-07-2020 afgesproken en als alles met terugwerkende kracht moet worden ingevoerd, zouden partijen de komende tien jaar stappen kunnen zetten die dan allemaal terug moeten werken tot 01-07-2020. In de positie van de voorzitter zou de heer Kropf ook een ongemakkelijk gevoel krijgen, omdat het zware druk legt op de afspraken die hij wil maken en het misschien op enig moment wel onmogelijk wordt om nog iets te doen. Volgens spreker moet er worden gekeken naar hetgeen voor de mensen haalbaar is op korte termijn en hij ziet dat nog steeds niet gebeuren.

De heer Schilperoort zegt de heer Kropf volstrekt niet te volgen, daar waar hij zegt dat in het laatste AV-akkoord een gefaseerde invoering van het bezoldigingsstelsel vanaf 01-07-2020 is afgesproken. De werkgever heeft een aantal keren geprobeerd dit zo te formuleren en daar is zelfs het overleg vorig jaar bijna op geklapt. Er staat aldus spreker gewoon dat het nieuwe bezoldigingssysteem per 01-07-2020 wordt ingevoerd, dus wat hem betreft zijn het maken van stappen en fasering van de baan. Dat is precies waarom hij naar de AAC wil en desnoods gaat hij daar nog twintig keer naar toe om af te dwingen dat de werkgever zich aan de afspraken gaat houden.

De heer Kropf wil de heer Schilperoort wijzen op het ondertekende akkoord (SOD/19.00425) waarin het volgende is opgenomen: *Sociale partners hebben in het AV-akkoord voor 2017-2018 afgesproken om gefaseerd een bij de tijdpassend bezoldigingssysteem te ontwikkelen en hierbij een vereenvoudigd model van toelagen te introduceren. Dit bezoldigingssysteem wordt ingevoerd op 1 juli 2020.* Dat is aldus de heer Kropf de tekst waar hij aan refereert en dat is de tekst waar de handtekeningen onder staan.

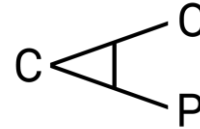
De heer Schilperoort erkent dat deze afspraak in het akkoord van 2017-2018 is gemaakt, maar dat in het huidige akkoord is afgesproken die afspraak te realiseren per 01-07-2020.

De heer Kropf persisteert in zijn opvatting dat in het huidige akkoord nog steeds 'gefaseerd' is opgenomen en de heer Schilperoort wil hier nu over op houden.

De heer Van Hulsen moet constateren dat daar waar de voorzitter in het verleden consequent en consistent heeft gevraagd of partijen ondanks een geschil op het SOD-niveau niet door kunnen gaan met overlegvoeren in de andere gremia, zegt hij nu dat alles moet stoppen in afwachting van het advies van de AAC. Wat spreker betreft is er sprake van twee trajecten met verschillende vraagstellingen: 1) wat had er per 01-07-2020 gerealiseerd moeten zijn en 2) hoe moet het nieuwe loongebouw er uit komen te zien. De heer Van Hulsen zegt niet uit de sluiten dat investeren in het laatste punt de oplossing zou kunnen zijn voor het eerste.

De situatie die nu is ontstaan is niet uniek en spreker verwijst naar de tweede ophoging van de ontslagleeftijd die op 01-01-2006 in had moeten gaan. Partijen zijn daarover ook bij de AAC beland, maar waren wel in staat om vooruitlopend daarop in 2005 afspraken te maken over het nieuwe ziektekostenstelsel per 01-01-2006. Kijkend naar het onderwerp waar het over gaat moeten partijen aldus spreker in het belang van het personeel ook de

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

bereidheid hebben om stappen te zetten; in ieder geval is hij bereid een splitsing aan te brengen tussen de twee door hem genoemde punten.

De voorzitter denkt dat partijen niet zo heel ver van elkaar af zitten en dat hij wellicht wat verkeerde bewoordingen heeft gebruikt. Indachtig het geschil rond de employability-organisatie moet spreker echter een knop omzetten als het gaat om het doorpraten over een onderwerp dat in de AAC-procedure is gebracht. Tegelijkertijd is spreker het met de heer Van Hulsen eens dat er een splitsing kan worden gemaakt en hij heeft eerder al aangegeven bereid te zijn daar in mee te bewegen als dat in het belang is van het personeel. Er moet echter wel vandaag duidelijkheid komen over de vraag of het overleg wordt voortgezet of dat het traject naar de AAC wordt vervolgd. Zijn conclusie is dat een meerderheid voor de laatste optie is.

Dat is aldus de heer Van Hulsen juist en er zou hooguit nog een discussie kunnen zijn over de term meerderheid, want dat zou kunnen duiden op de een meerderheid van de centrales of op een meerderheid in het SOD. De heer Schwab licht toe dat advies kan worden aangevraagd door de sectorcommissie wiens standpunt wordt bepaald door de eenvoudige meerderheid van stemmen. Wanneer twee leden van de sectorcommissie een geschil aan willen gaan en de andere twee leden aangeven zich daar niet tegen te verzetten, ligt er ook een besluit.

De heer Kropf preciseert dat er in het overleg twee partijen zijn: de sectorcommissie en de werkgever en dat de werkgever ook alleen kan besluiten naar de AAC te stappen.

De voorzitter stelt dat de eerstvolgende stap nu is om het onderwerp van het geschil te formuleren.

Volgens de heer Van Hulsen is de eerste vraag die partijen elkaar moeten stellen vandaag beantwoord en dan volgt de vraag of zij gezamenlijk advies of arbitrage aan gaan. Wanneer dat niet het geval is, zal de formulering van het geschil met name iets zijn voor de centrales en staat de werkgever daar buiten. De voorzitter meent dat dit dicht bij elkaar ligt, omdat hij afhankelijk van de formulering van het geschil kan besluiten of hij daar in mee gaat of niet en dan kan vervolgens de conclusie worden getrokken in welke vorm dat bij de AAC wordt aangemeld.

De heer Van Hulsen begrijpt dit, maar heeft voor het verloop van de discussie willen vernemen of de werkgever op voorhand een gezamenlijke gang naar de AAC uitsluit. Nu dat niet het geval blijkt te zijn kan de volgorde zoals geagendeerd worden gehandhaafd.

De heer Kropf is het eens met de heer Van Hulsen dat duidelijk moet zijn of het arbitrage of advies gaat worden. Dat zou wat de voorzitter betreft na de formulering van het geschil aan de orde komen en hij vraagt of de heer Kropf voor zich ziet dat partijen tot een gezamenlijk tekst voor de AAC kunnen komen. Dat is aldus de heer Kropf niet het geval.

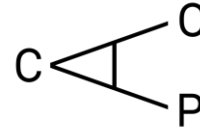
De voorzitter meent in de woorden van de heer Schilperoort al een voorzet te hebben gehoord, waarmee hij het misschien niet noodzakelijkerwijs eens is. Hij informeert of er al een concrete tekst is.

De heer Schilperoort zegt wel een aanzet te hebben die in ieder geval de vraag bevat of Defensie, nu de afspraak in het AV-akkoord van 2018-2020 dat er per 01-07-2020 een nieuw bezoldigingssysteem wordt ingevoerd niet is gerealiseerd, er aan gehouden is om een terugwerkende kracht te verlenen aan een bezoldigingssysteem dat op een latere datum wordt ingevoerd. Spreker acht deze vraag cruciaal om het recht dat is ontstaan met dit AV-akkoord voor de Defensiemedewerkers te borgen. Een tweede voor spreker iets minder hard element is de vraag of de zo maximaal mogelijke stap per 01-07-2020 slechts op één aspect moet worden gedaan of op alle elementen van het nieuwe bezoldigingsstelsel. Ten derde is het de vraag of er wel reëel overleg kan worden gevoerd als de centrales steeds worden geconfronteerd met voorwaarden als budgetneutraliteit en beleidsmatige en financiële ruimte en met de stellingname dat meer dan dat moet worden meegenomen in de volgende AV-onderhandelingen, terwijl er reeds een AV-afpraak ligt. Partijen zijn hier niet aan het onderhandelen, maar aan het uitwerken en dan zouden de middelen er naar spreker meent moeten zijn. Spreker zegt aan de AAC de vraag te willen voorleggen of de centrales als afsluitende AV-partij er van uit mogen gaan dat bij het maken van een afspraak met de werkgever de financiële middelen er ook zijn.

Sec gevraagd naar het onderwerp van het geschil vindt spreker dat de werkgever zich niet wil houden aan de AV-afpraak om per 01-07-2020 een nieuw bezoldigingsstelsel in te voeren, los van de vraag waarom dat niet is gelukt.

Als het gaat om de formulering van een geschil stelt de heer Van Hulsen dat hij in elk geval heeft geprobeerd om de vraag mee te wegen wat een formulering zou kunnen zijn waar Defensie in mee zou kunnen gaan en of hetgeen

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

partijen willen voorleggen meer procedureel of meer inhoudelijk is ingestoken. Procedureel zou eenvoudig zijn want dan luidt de vraag of er tussen de datum afsluiting AV-akkoord en 01-07-2020 sprake is geweest van open en reëel overleg. Nadeel hiervan is dat het eigenlijk weinig zegt over het inhoudelijke en zijn ervaring is dat zaken die niet worden voorgelegd ook niet worden meegenomen. Uiteindelijk is spreker geland bij een meer inhoudelijke benadering en doet de volgende suggestie:

Is het tegen de achtergrond van wat partijen in het arbeidsvoorwaardenakkoord 2018-2020 hebben afgesproken en het gecreëerde beeld, een redelijke uitkomst van het overleg dat de aanpassing van het bezoldigingsstelsel op 01-07-2020 bestaat uit een nader in de stukken beschreven procesafpraak en enige bescheiden inhoudelijke aanpassingen van het huidige stelsel.

Hoe dit zal worden ingevuld, kan aldus spreker onderwerp van bespreking zijn, want zijn omschrijving geeft de ruimte om de elementen die de heer Schilperoort van belang vindt daar in te pluggen. Sommigen zullen de tekst wollig en abstract noemen, maar de tekst geeft ruimte voor inkleuring. Het heeft zijn voorkeur om de onderzoeksvraag niet tot in de details te beschrijven, maar een tekst te formuleren vanuit een helicopterview.

De heer Vermeulen zegt twee korte formuleringen te willen voorleggen, die minder abstract zijn dan die van de heer Van Hulsen:

1. *Afgesproken is dat er op 01-07-2020 een nieuwe bezoldigingssystematiek wordt ingevoerd. Dat betekent ook dat er gesproken moet kunnen worden over niet alleen het loon, maar ook over de toelagen.*
2. *Wanneer de afspraak is dat er per 01-07-2020 een nieuwe bezoldigingssystematiek had moeten zijn, is het ook terecht om met terugwerkende kracht af te spreken dat het personeel bij de daadwerkelijke afspraken recht kan doen laten gelden op de regeling van terugwerkende kracht als zodanig.*

De voorzitter wil voor nu een korte schorsing voorstellen voor intern beraad en stelt voor de vergadering om 17.30 te hervatten. De centrales stemmen hiermee in en spreken af elkaars teksten tijdens de schorsing te wisselen.

SCHORSING DEFENSIE

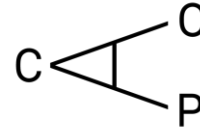
De voorzitter heropent de vergadering. Spreker heeft alle gewisselde teksten bekeken en moet concluderen dat partijen niet tot overeenstemming zullen komen over een gezamenlijke tekst op de inhoud. Wellicht zou dit nog kunnen met een tekst die uitgaat van het proces, maar gezien de inbreng van de drie centrales zal naar hij meent de tekst inhoudelijk moeten worden geformuleerd. Dit is voor de voorzitter veel te ingewikkeld en hij zal daar ook niet mee instemmen.

Als de voorzitter meent dat de vragen van de ACOP te ver gaan, is het voor de heer Schilperoort evident dat de werkgever het juiste concludeert. Spreker wil best meegaan met een meer algemenere omschrijving, maar de vragen die hij heeft geformuleerd, gaat hij hoe dan ook aan de AAC stellen of ze nu in de aanvraag zijn verwoord of niet.

De heer Van Hulsen stelt zich op het standpunt dat de voorzitter vooral zijn eigen conclusies moet trekken. Volgens spreker is het werkgeversstandpunt dat een abstracte formulering (open en reëel overleg) wellicht nog bespreekbaar is, maar dat het heel ingewikkeld is als de vraagstelling concreet wordt. Ook hij constateert dat de inbreng van ACOP en de CMHF vrij concreet en inhoudelijk is en als dat te ver gaat, houdt het op. Zijn eigen tekst zit in zijn optiek een beetje tussen de verschillende opvattingen in en biedt op zichzelf ruimte voor nadere inkleuring. Spreker stelt dat het voor hem ook een brug te ver is als die inkleuring en de formulering heel erg gedetailleerd is.

De heer Kropf is het eens met de heer Van Hulsen dat de voorzitter vooral zijn eigen conclusies moet trekken; dat moeten de centrales namelijk ook. Het is al moeilijk genoeg om in het overleg tot iets gezamenlijks te komen, laat staan als het om een geschil gaat. Mocht de CCOOP niet meegaan in het proces, zal de centrale zich zeker niet verzetten. Het feit dat de werkgever niet mee gaat leidt er toe dat het een adviesaanvraag wordt en geen arbitrage. Wat hem betreft voldoet de tekst van het AC prima, maar als het iets gedetailleerder wordt doet de CCOOP in ieder geval niet mee met een gezamenlijke tekst.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

Gevraagd door de heer Vermeulen of de tekst van het AC nog een keer kan worden herhaald, zegt de heer Van Hulsen het volgende. Het tekstvoorstel dat hij heeft voorgelezen, had hij liggen bij de start van deze vergadering en hij is zijn bijdrage begonnen door aan te geven dat hij een meer procedurele en een meer inhoudelijke invalshoek had. Vervolgens heeft hij de meer inhoudelijke tekst in de vergadering gedeeld, maar tijdens de schorsing heeft hij beide opties gewisseld.

De heer Kropf brengt naar voren dat de inhoudelijke optie niet de tekst is waar de CCOOP zich achter zou scharen en hij verzoekt de heer Van Hulsen zijn procedurele formulering ook in de vergadering te delen.

De heer Van Hulsen leest de volgende tekst voor:

Voldoet het onderhandelingsproces zoals dat tot op heden doorlopen is aan de eis van open en reëel overleg.

Spreker doelt hierbij dan op het onderhandelingsproces zoals dat is gevoerd vanaf ondertekening AV-akkoord tot op vandaag, maar het is niet zijn voorkeur om die specificatie op te nemen in deze algemene formulering.

De heer Vermeulen geeft aan dat hij wil bezien of het mogelijk is elkaar te vinden op de eerste door de heer Van Hulsen uitgesproken tekst. De heer Van Hulsen geeft aan ook tot die variant te zijn gekomen in zijn afwegingsproces. Hij heeft echter beide teksten doorgestuurd, omdat hij in zijn inleiding sprak van twee varianten (meer procedureel en meer inhoudelijk).

De heer Schilperoort verwijst naar de woorden van de voorzitter die aangaf dat hij niet mee zou doen als de tekst op detailniveau wordt geformuleerd en hij informeert of de voorzitter ook niet mee kan gaan met de procedurele variant van de heer Van Hulsen. Zo dat niet het geval is, hoeven partijen hier niet meer hun tijd aan te besteden in het overleg en kunnen de centrales die naar de AAC willen, onderling verder spreken over een tekst.

De voorzitter zegt te hebben gesproken van inhoudelijkheid; wat hem betreft is de eerst voorgelezen tekst te veel op de inhoud gesteld en kan hij daar niet in mee gaan. Spreker heeft aangegeven na te willen denken over de laatst voorgelezen tekst, maar omdat drie centrales meer inhoudelijk willen formuleren, lijkt het dat weinig zinvol. Dat zo zijnde is het aan de centrales om verder te gaan in dit proces.

Volgens de heer Kropf kunnen partijen een korte gezamenlijke brief aan de AAC sturen en daar elk afzonderlijk later een nadere inkleuring aan geven. Spreker zegt geen moeite te hebben met het nader specificeren van het onderhandelingsproces in de laatst opgelezen versie van de heer Van Hulsen. Volgens hem gaat het nu om de vraag of partijen de adviesaanvraag neer gaan leggen.

De heer Schwab licht toe dat binnen drie dagen na de vergadering het verzoek om advies ter kennis wordt gebracht aan de voorzitter van de AAC. Dat verzoek wordt ondertekend door de deelnemers aan het overleg die zich voor inwinning van het advies hebben uitgesproken en bevat ten minste het onderwerp en de inhoud van het geschil. Dat betekent aldus spreker dat de formulering van inhoud en aard van het geschil in de kennisgeving aan de voorzitter AAC moeten staan. Als er geen overeenstemming bestaat over het onderwerp en de inhoud van het geschil, brengen de overige deelnemers aan het overleg hun visie hierop eveneens binnen drie dagen ter kennis van de AAC. Dat laatste is de situatie van nu.

De heer Schilperoort concludeert dat degenen die advies gaan vragen dat op papier gaan zetten en dat de anderen daar dan hun visie op kunnen geven.

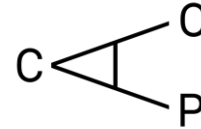
Het lijkt de heer Kropf onmogelijk dat met alle verschillende varianten die hij heeft gehoord partijen tot een gemeenschappelijke formulering van het geschil komen. Zij moeten het op z'n minst eens zijn over de vraag waarover zij het niet eens zijn. Dat is aldus de voorzitter niet meer aan de orde nu de werkgever heeft geconstateerd dat hij niet tot overeenstemming kan komen met de centrales. Het is nu aan de SCO om tot een tekst te komen. Op grond van de procedure staat het de werkgever vrij om zelfstandig een adviesaanvraag in te dienen, maar die zou dan naast de adviesaanvraag van de meerderheid van de centrales lopen.

De heer Schwab preciseert dat dit wel kan, maar niet hoeft omdat de werkgever zijn visie ook kwijt kan in zijn reactie op de adviesaanvraag van de centrales.

De heer Kropf geeft aan het nu niet meer te snappen, immers als partijen het vandaag niet eens zijn over de inhoud van het geschil, kan hij binnen drie dagen ook niet melden wat hij er van vindt. Ook al zijn partijen het niet eens over wat zij gezamenlijk aan de AAC willen voorleggen, dan nog moeten zij vandaag wel concreet het onderwerp en de inhoud van het geschil formuleren.

De heer Schwab herhaalt dat in geval er geen overeenstemming is de overige deelnemers hun visie op de inhoud en het onderwerp van het geschil zoals zij dat zien, eveneens binnen drie dagen ter kennis brengen.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

De heer Van Hulsen vult aan dat de werkgever zelfstandig kan besluiten om naar de AAC te gaan omdat hij een ander accent wil leggen waarover hij expliciet een oordeel van de commissie wil omdat dit mogelijk niet tot uiting zal komen als hij alleen verweer voert. Spreker meent dat alles open ligt en hij is het eens met de conclusie dat iemand iets in stuurt waar de overige deelnemers hun visie op mogen geven. Dat kan schriftelijk, maar spreker heeft niet anders meegemaakt dan dat het begint met een hoorzitting waar iedereen voor uit wordt genodigd. Nu ligt de vraag voor of partijen tot iets kunnen komen dat zowel de voorzitter als de CCOOP het gevoel kan geven dat zij mee kunnen doen. Daarvan hoort spreker terug dat alles wat in de omschrijving iets van de inhoud raakt een brug te ver is en dan is zijn conclusie dat AC, CMHF en ACOP tot een formulering moeten komen. Wat hem betreft hoeft dat niet in deze vergadering.

De heer Kropf herhaalt zijn dilemma dat hij binnen drie dagen een visie moet sturen terwijl er geen gezamenlijke formulering van het geschil ligt. De heer Schilperoort vraagt zich af of de CCOOP binnen diezelfde drie dagen moet reageren omdat hij zich voor kan stellen dat de centrale reageert op de formulering die de overige drie centrales naar de AAC sturen. Dat is aldus de heer Kropf niet zo. De procedure zegt dat alle partijen betrokken bij het overleg binnen drie dagen hun standpunten kenbaar moeten maken, echter dan moet wel bekend zijn wat de vraag is, zo meent hij.

Los van het feit dat dit raar wordt gevonden, wijst de heer Schwab er op dat er inderdaad gewoon staat dat alle overige deelnemers eveneens binnen drie dagen na de vergadering hun visie kenbaar maken. Het is een mogelijkheid om een primaire reactie (procedureel briefje) aan te bieden en later in het proces met een volledig verhaal te komen, dat is al eerder gedaan.

Gevraagd of hij voldoende antwoord op zijn vraag heeft gekregen, merkt de heer Kropf op dat –hoewel dat niet zijn verwachting is- er nu in theorie vijf verschillende onderwerpen van geschil kunnen komen. Spreker vindt dat erg lastig, maar hij zal met een brief naar de AAC-commissie komen. Hij vat samen dat het besluit om naar de AAC te gaan bij meerderheid is genomen, dat deelnemers aan het overleg het niet eens zijn over de inhoud en de strekking van het geschil en zij binnen drie dagen na dit overleg hun visie aan de AAC aanbieden.

De heer Van Hulsen wil nog een poging doen om partijen bij elkaar te brengen en stelt voor dat morgen het geschil is geformuleerd en wordt gedeeld met de CCOOP en de werkgever, zodat er nog twee werkdagen resteren waarbinnen zij nog iets kunnen vinden (aansluiten, afstand nemen, zelf een visie aanbieden). Spreker meent dat hij zodoende tegemoet komt aan de kritiek van de heer Kropf die het lastig vindt om binnen drie dagen te reageren op iets waarover geen overeenstemming bestaat.

De voorzitter omarmt dit voorstel, waarmee de verschillende zienswijzen ook gerichter kunnen worden geformuleerd. Ook de heer Schilperoort sluit zich hierbij aan.

Pm De heer Kropf waardeert de poging van de heer Van Hulsen, echter hij stelt zich ook op het standpunt dat het AC samen met de ACOP en de CMHF niet gaan bepalen wat de inhoud van het geschil is. De CCOOP zal uiteindelijk het eigen standpunt verwoorden, maar daar zal een formulering van de drie andere centrales zeker bij helpen.

Agendapunt 3: Rondvraag en sluiting.

Communicatie (Defensie).

Pm De voorzitter informeert of er beelden zijn bij communicatie naar aanleiding van deze geschilvergadering. Vanuit de positie van de werkgever zou zijn voorstel zijn om morgen niet voor 12.00 uur naar buiten te treden. Spreker zegt toe de concept communicatietekst van Defensie om 10.00 uur door te zetten naar de centrales. Desgevraagd door de heer Kropf geeft spreker aan dat het voor hem niet noodzakelijk is dat iedereen dezelfde tekst gebruikt, maar dat het wel goed is dat partijen een gedeeld beeld hebben over hetgeen er wordt gecommuniceerd. SCO kan instemmen met het communicatievoorstel.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter om 18.05 uur de vergadering.